

діяльності студентів як майбутніх фахівців, побачити в ній нові аспекти, зрозуміти, як зробити власну працю більш відповідною потребам сучасності.

Список використаних джерел

1. Коломінський Н. Л. Науково-психологічні засади менеджменту в освіті. *Освіта і управління*. 1997. № 5.
2. Курлянд З. Л. Професійна усталеність вчителя – основа його педагогічної майстерності. Одеса, 1995.
3. Маслов В., Шаркунова В. Принципи менеджменту в установах освіти. *Освіта і управління*. 1999. № 3.
4. Менеджмент освіти. URL: <http://revolution.allbest.ru/management/00008951.html>
5. Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи. Суми, 1998.

Повстюк Х. Є., здобувачка 1-го курсу СО «Магістр»,
спеціальність 011 «Освітні, педагогічні науки»,
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,
Україна.
Науковий керівник – Нагорна Н. В., канд. пед. наук, доц.,
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
Україна

ГОТОВНІСТЬ МЕНЕДЖЕРА ДО ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Національна система вищої освіти об'єктивно потребує здійснення нових підходів до управління, що передбачають посилення його конкретних функцій, вироблення оптимальних структурних управлінських моделей. Одним із основних елементів готовності менеджера до управлінської діяльності є підготовка, вироблення й реалізація прийнятих рішень. Робота із прийняття управлінських рішень вимагає від менеджерів високого рівня компетентності, значних затрат часу, енергії, досвіду. Сучасні дослідники підкреслюють, що саме від того, наскільки раціонально організований процес прийняття і реалізації управлінських рішень, значною мірою залежить ефективність державного управління у сфері вищої освіти.

У сучасній науковій літературі існують різноманітні тлумачення категорії «управлінське рішення». Більшість досліджень присвячені загальному розгляду сутності процедури прийняття управлінського рішення (В. Бакуменко, Ю. Башкатова, І. Герчикова, В. Говоруха, Н. Злобіна, Б. Літовченко, М. Мескон, Ю. Петруня, А. Чопенко та ін.) і з'ясуванню змісту окремих його аспектів (А. Дегтяр, М. Гончар, В. Конопльов, М. Михайличенко, Л. Орбан-Лембрик та

ін.). За визначенням Ю. Петруні, управлінське рішення – це результат вибору суб'єктом (органом) управління способу дій, спрямованих на розв'язання певної проблеми управління. Основною метою готовності менеджера до управлінського рішення є забезпечення координуючого впливу на об'єкт (систему) управління для досягнення визначених цілей [3, с. 8].

У літературі можна виділити два підходи до визначення поняття «готовності»: 1) розуміння готовності як певного психічного стану; 2) розуміння готовності як певної властивості або системи властивостей та якостей особистості. Н. Кудряшова акцентує увагу на дослідженнях М. Карамушки, С. Пархоменко, присвячених психології менеджменту й управлінню персоналом, в яких виокремлені такі компоненти готовності: 1) мотиваційно-смысловий, 2) рефлексивний, 3) когнітивний, 4) саморегулятивний [5, с. 101–109].

Загалом же, виходячи зі спільності й відмінностей розглянутих підходів до розуміння управлінських рішень, їх загальними ознаками є такі: прийняття суб'єктом управління; спрямованість на реалізацію завдань певного органу чи організації; зовнішнє вираження у формі відповідного акта; дотримання нормативно встановленого порядку підготовки і прийняття; обов'язковість виконання відповідними особами [1, с. 84].

Управлінське рішення має відповідати таким загальним вимогам: наукова обґрунтованість; кількісна та якісна визначеність; правомірність; комплексність; стислість і чіткість формулювання рішення [2, с. 10; 9, с. 5]. До принципів, які є базовими для формування та реалізації готовності менеджера до управлінських рішень у сфері вищої освіти, слід зарахувати такі: принципи наукової обґрунтованості, цілеспрямованості, реальності, компетентності; оптимального розподілу функціональних обов'язків працівників апарату управління тощо.

Управлінські рішення у сфері вищої освіти можуть бути класифіковані за такими основними ознаками:

1. **За рівнем ієрархії управління** – рішення на макрорівні та мікрорівні.
2. **За рівнем обов'язковості рішення** – нормативні (директивні), які чітко задають параметри здійснення та подальший шлях їх втілення, регулюють найважливіші поточні й перспективні проблеми галузі.
3. **За часовим виміром** – стратегічні (довгострокові), тактичні (середньострокові), оперативні (короткострокові).

Вважається, що найбільш удалим підходом до виділення й аналізу основних елементів процедури готовності менеджера до прийняття управлінського рішення у сфері вищої освіти є її структурування за трьома основними стадіями:

1. Стадія підготовки рішення, що передбачає своєчасне збирання інформації та об'єктивний аналіз ситуації.

2. Стадія розробки і прийняття рішення, що передбачає вироблення та постановку цілей (завдань), оцінювання й перевірку альтернативних варіантів рішень і напрямів діяльності органів управління.

3. Стадія реалізації рішення, яка передбачає безпосередню реалізацію прийнятого управлінського рішення, контроль за його виконанням та оцінювання результатів [4, с. 8].

Отже, формування управлінського рішення у сфері вищої освіти – це складна технологія, яка вимагає від управлінця знання та використання основних теорій управління, різновидів управлінських рішень, принципів, що лежать в основі цього процесу. Менеджерам варто завжди пам'ятати, що найефективнішими управлінськими рішеннями будуть ті, які можливо реалізувати і які зроблять важливий внесок у досягнення кінцевої мети – оптимізацію державного управління вищою освітою – та обов'язково повинні відповідати вимогам демократичного українського суспільства.

Список використаних джерел

1. Борко А. Л. Поняття і механізм підготовки та прийняття управлінських рішень в судах. *Право і суспільство*. 2013. № 5. С. 82–88.
2. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2013/5_2013/14.pdf
3. Прийняття управлінських рішень / за ред. Ю. Є. Петруні. Київ: ЦУЛ, 2011. 216 с.
4. URL: <http://lib.mdpu.org.ua/nvsp/BAK7/7/53.pdf>
5. Кудряшова Н. Роль комунікативної компетентності у формуванні готовності до професійної діяльності. *Педагогіка і психологія професійної освіти*. 2009. № 1. С. 101–109.

Пономаренко О. О.,

здобувач вищої освіти,

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,

Україна.

Науковий керівник – Прокоф'єва Л. Б., канд. пед. наук, доц.,

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Україна

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ АРТМЕНЕДЖМЕНТУ ЯК ВИДУ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Події культурного життя останніх десятиліть ХХ ст. є наслідками не тільки стилевих змін, але і змін способів соціокультурного функціонування мистецтва